

วันนี้ ในวันเทศกาลนี้ ให้คำมั่นสัญญาด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นในจิตใจว่า

จะอยู่อย่างเป็นอิสระจากมายา เป็นผู้มีเมตตา และเป็นนายผู้ประทานการหลุดพ้น

เพื่อที่จะกลับบ้านไปพร้อมกับพ่อ ให้กลับมาทัดเทียมกับท่าน

วันนี้ ความรักและความทรงจำระลึกถึงอันสุดแสนหวานที่เต็มไปด้วยความจริงใจและความกระตือรือร้นและคำอวยพรได้ส่งไปถึงบัพดาตาจากลูกๆ ที่น่ารักที่สุดทุกคนในทุกหนแห่ง คำอวยพรที่เต็มไปด้วยความกระตือรือร้นสำหรับวันเกิดของบัพดาตาได้หลอมรวมอยู่ในจิตใจของแต่ละคน ลูกทุกคนมาในช่วงเวลานี้โดยเฉพาะเพื่อให้คำอวยพรหรือรับคำอวยพรเป็นพิเศษหรือไม่? บัพดาตาได้มอบคำอวยพรวันเกิดให้กับลูกๆ มากมายหลายล้านเท่าแก่ลูกๆ ผู้เป็นที่รักทุกคนที่จากหายไปนานและเวลานี้ได้พบเจอแล้วด้วย ความพิเศษของวันนี้ที่ไม่ได้มีอยู่ตลอดทั้งวงจรแต่มีอยู่ในเวลานั้นนั่นคือวันเกิดของพ่อและลูกๆ เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน นี่เรียกว่าวันจายันตี(วันเกิด)ที่พิเศษสุดไม่เหมือนใคร วันไปรอบวงจรและดูว่าลูกเคยฉลองจายันตีเช่นนี้หรือไม่ อย่างไรก็ตาม วันนี้บัพดาตากำลังเฉลิมฉลองจายันตีของลูกๆ และลูกๆ กำลังเฉลิมฉลองจายันตีของบัพดาตา นี่เรียกว่าชีพจายันตี แต่เป็นจายันตีที่รวมจายันตีอื่นๆ มากมายไว้ในจายันตีเดียวกันนี้ ลูกทุกคนก็มีความสุขมากเช่นกันที่ลูกมาให้คำอวยพรพ่อและพ่ามาให้คำอวยพรลูก เพราะการที่พ่อและลูกๆ มีวันเกิดในวันเดียวกันเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรักอันลึกซึ้ง พ่อไม่สามารถทำอะไรได้เลยหากไม่มีลูกๆ และลูกๆ ก็ไม่สามารถทำอะไรได้เลยหากไม่มีพ่อ วันเกิดตรงกับวันเดียวกัน และเราต้องอยู่ด้วยกันในยุคบรรจบกัน เพราะพ่อและลูกๆ นั้นรวมกัน งานของการเปลี่ยนแปลงโลกนั้นทำร่วมกัน พ่อไม่สามารถทำสิ่งนี้เพียงลำพังได้ และลูกๆ ก็ไม่สามารถทำสิ่งนี้ได้เพียงลำพังเช่นกัน เราอยู่ด้วยกันและคำสัญญาของพ่อคือ เราจะอยู่ด้วยกันและจะกลับบ้านด้วยกัน เราจะกลับไปด้วยกันใช่หรือไม่? ลูกได้สัญญาสิ่งนี้ไว้แล้วใช่หรือไม่? ลูกเคยเห็นความรักระหว่างพ่อกับลูกๆ เช่นนี้หรือไม่? ลูกเคยเห็นหรือกำลังประสบกับสิ่งนี้อยู่หรือไม่? เหตุนี้เองยุคบรรจบกันนี้จึงมีความสำคัญและอนุสรณ์ของเทศกาลนี้จึงถูกสร้างขึ้นในหลายเมลา ในวันชีพจายันตีนี้ผู้เลื่อมใสศรัทธาจะร้องเรียกหาว่า: "มาลี!" พวกเขาคิดว่า: "เมื่อไหร่ท่านจะมา? ท่านจะมาอย่างไร?" ในขณะที่ลูกกำลังเฉลิมฉลอง

บัพดาตามีความรักต่อผู้เลื่อมใสศรัทธาและรู้สึกเมตตาต่อพวกเขา พวกเขาพยายามอย่างมากและยังคงแสวงหาท่านเป็นอย่างมาก ลูกแสวงหาท่านหรือไม่? หรือพ่อพบลูก? ใครแสวงหาใคร? ลูกมองหาท่านหรือไม่? ลูกเพียงแคว้นไปรอบๆ เรื่อยๆ อย่างไรก็ตาม ดูพ่อสิ ท่านพบลูกๆ ไม่ว่าลูกจะหายไปอยู่มุมไหนก็ตาม มีหลายคนที่มาจากหลายรัฐของบาร์ต และประเทศต่างๆ ในต่างประเทศก็มีไม่น้อยเลยเช่นกัน ลูกๆ มาจาก 100 ประเทศ และลูกพยายามอย่างไร? ลูกพยายามอย่างไรเพื่อที่จะเป็นของพ่อ? ลูกพยายามใดๆ หรือไม่? ลูกพยายามหรือไม่? ผู้ที่พยายามเป็นของพ่อ ยกมือขึ้น! ลูกพยายามแสวงหาพ่อในความเลื่อมใสศรัทธา แต่เมื่อพ่อพบลูก ลูกได้ทำความพยายามอะไรหรือไม่? ลูกพยายามไหม? ลูกทำข้อตกลงในหนึ่งวินาที ข้อตกลงนั้นทำขึ้นด้วยคำเพียงคำเดียว คำเดียวนั้นคืออะไร? "ของฉัน" ลูกๆ พูดว่า "بابาของฉัน" และพ่อก็พูดว่า "ลูกๆ ของฉัน" ข้อตกลงนั้นสำเร็จ ข้อตกลงนี้ง่ายหรือยาก? ง่ายใช่ไหม? ผู้ที่รู้สึกว่ามันยากเล็กน้อย ยกมือขึ้น! บางครั้งลูกพบว่ามันยากใช่หรือไม่? หรือลูกไม่พบว่ามันยากเลย? มันง่าย แต่ความอ่อนแอของลูกทำให้ลูกรู้สึกว่ามันยาก

บัพดาตาเห็นว่าผู้ที่เป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แท้จริง - ไม่ใช่ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่เห็นแก่ตัว - ผู้เลื่อมใสศรัทธาที่แท้จริง - ถือศีลอดในวันนี้ด้วยความรักมากมาย ลูกทุกคนก็ได้ให้คำมั่นสัญญาที่จะถือศีลอดเช่นกัน พวกเขาถือศีลอดเป็นเวลาไม่กี่วัน ในขณะที่ลูกทุกคนได้ให้คำมั่นสัญญาที่จะถือศีลอดที่คำสัญญาในเวลาปัจจุบันนี้จะคงอยู่ตลอดไปเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ผู้คนเหล่านั้นเฉลิมฉลองทุกปีและถือศีลอด ในขณะที่ลูกได้ให้คำมั่นสัญญานี้ไว้ว่าจะถือศีลอดเพียงครั้งเดียวในหนึ่งวงจร ดังนั้นลูกจึงไม่จำเป็นต้องให้คำมั่นสัญญาที่จะถือศีลอดในจิตใจของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด และลูกไม่จำเป็นต้องถือศีลอดทางกายภาพด้วย ลูกถือศีลอดเช่นกัน ลูกถือศีลอดอะไร? นั่นคือการถือศีลอดด้วยทัศนคติ สายตา และการกระทำที่บริสุทธิ์ ลูกได้ให้คำมั่นสัญญาว่าจะมีชีวิตที่บริสุทธิ์ ชีวิตของลูกเองก็กลับมาบริสุทธิ์ ไม่ใช่ความบริสุทธิ์ของการถือ

พรหมจรรย์เพียงอย่างเดียวเท่านั้น แต่ในชีวิตของลูก อาหาร การปฏิสัมพันธ์ โลก และชั้นสสารของลูกทั้งหมดล้วนบริสุทธิ์ ลูกได้ให้คำมั่นสัญญาเช่นนั้นที่จะถือศีลอดใช่หรือไม่? ใช่ไหม? อย่างน้อยก็พยักหน้าเห็นด้วย ลูกได้ให้คำมั่นสัญญาไว้เช่นนั้นหรือไม่? ลูกได้ให้คำมั่นสัญญาไว้อย่างมั่นคงหรือไม่? มั่นคงหรืออ่อนแอเล็กน้อยไหม? อ้อชะ ลูกได้ให้คำมั่นสัญญานี้ว่าจะถือศีลอดจากวิญญาณปีศาจร้ายที่ยิ่งใหญ่ตัวหนึ่งคือตัณหาหรือไม่ว่า? หรือว่าได้ให้คำมั่นสัญญาว่าจะถือศีลอดจากวิญญาณปีศาจร้ายอื่นๆอีกสี่ตัวด้วยเช่นกัน? ลูกได้ถือพรหมจรรย์แล้ว แต่ลูกก็ได้ให้คำมั่นสัญญาว่าจะถือศีลอดจากกิเลสอีกสี่ตัวที่ตามมาด้วยหรือไม่? ลูกได้ให้คำมั่นสัญญาที่จะถือศีลอดจากความโกรธหรือไม่? หรือลูกได้รับอนุญาตให้ทำเช่นนั้นได้? มันเป็นตัวที่สองแล้วจึงไม่สำคัญและไม่เป็นไรอย่างนั้นหรือไม่? ไม่ใช่อย่างนั้นใช่ไหม? เช่นเดียวกับที่ลูกพิจารณาว่าวิญญาณปีศาจร้ายที่ยิ่งใหญ่เป็นวิญญาณปีศาจร้ายที่ยิ่งใหญ่มากที่สุดที่ลูกให้คำมั่นสัญญาว่าจะถือศีลอดจากวิญญาณปีศาจร้ายนั้นในจิตใจ คำพูด และการกระทำของลูก ในทำนองเดียวกัน ลูกก็ได้ให้คำมั่นสัญญาว่าจะถือศีลอดจากความโกรธด้วยหรือไม่? มีใครที่รู้สึกว่าคุณได้ให้คำมั่นสัญญาอย่างแน่วแน่ที่จะถือศีลอดจากความโกรธนั้นหรือไม่? ลูกหรือหลาน - ความโลภ ความผูกพันยึดมั่น และความหลงทะนงตน - จะมาหลังจากนั้น แต่วันนี้ บัพาดาจะถามถึงเรื่องความโกรธ มีใครบ้างไหมที่ให้คำมั่นสัญญาที่จะถือศีลอดที่จะไม่มีความโกรธโดยสิ้นเชิงในความคิดและไม่มีความรู้สึกโกรธในจิตใจของลูกเลย? วันนี้เป็นวันชีพายันตี ผู้เลื่อมใสศรัทธาถือศีลอด และดังนั้นบัพาดาก็จะถามเกี่ยวกับการถือศีลอดของลูกด้วยเช่นกันใช่ไหม? ผู้ที่รู้สึกว่าคุณเองไม่มีร่องรอยของความโกรธแม้แต่เล็กน้อยแม้กระทั่งในความฝันยกมือขึ้น! มันไม่สามารถเกิดขึ้นมาได้เลย มีใครบ้างไหม? มันไม่เคยเกิดขึ้นเลยหรือ? มันเคยเกิดขึ้นไหม? (บางคนยกมือขึ้น) อ้อชะ ถ่ายรูปผู้ที่ยกมือขึ้น เพราะบัพาดาจะไม่ยอมรับสิ่งนี้โดยที่ลูกเพียงแค่อยกมือขึ้นเท่านั้น ท่านจะขอใบรับรองจากมิตรร่วมทางของลูกด้วย แล้วท่านจะให้รางวัล เป็นสิ่งที่ดีเพราะบัพาดาเห็นว่าร่องรอยของความโกรธคือความอิจฉา ความอิจฉาเป็นลูกของความโกรธ เป็นสิ่งที่ดีที่พวกเขาอยู่อย่างกล้าหาญ ดังนั้นบัพาดาจึงขอแสดงความยินดีกับพวกเขา อย่างไรก็ตาม ลูกจะได้รับรางวัลหลังจากที่ท่านได้รับใบรับรองแล้ว เพราะบัพาดาก็กำลังเห็นผลลัพธ์ของการบ้านที่ท่านได้ให้กับลูกเช่นกัน

วันนี้ ลูกกำลังเฉลิมฉลองวันเกิดนี้ แล้วทำอะไรกันในวันเกิด? ประการแรกคือตัดเค้ก ดังนั้นตอนนี้ก็ผ่านมาสองเดือนแล้ว และเหลืออีกหนึ่งเดือน ในสองเดือนที่ผ่านมา ลูกได้ตัดเค้กของความคิดที่ไร้สาระของลูกหรือไม่? ลูกตัดเค้กนั้นได้อย่างง่ายดายมากใช่ไหม? ลูกจะตัดเค้กนั้นในวันนี้ด้วยเช่นกัน แต่ลูกได้ตัดเค้กของความคิดที่ไร้สาระหรือไม่? ลูกจะต้องตัดมันใช่ไหม? เพราะลูกได้ให้คำมั่นสัญญาอย่างแน่วแน่ว่าจะกลับบ้านกับพ่อใช่หรือไม่? ลูกได้สัญญาว่าลูกจะอยู่ด้วยกันและจะกลับไปด้วยกัน หากลูกต้องการกลับไปด้วยกัน ลูกจะต้องกลับมาทักทายกันใช่หรือไม่? หากยังเหลือเพียงเล็กน้อย สองเดือนก็ผ่านไปแล้ว วันนี้ ลูกมาจากหลายสถานที่เพื่อเฉลิมฉลองวันเกิดนี้ ลูกมาโดยเครื่องบิน รถไฟ และรถยนต์ บัพาดารู้สึกพอใจที่ลูกวิ่งมาที่นี่ อย่างไรก็ตามในวันเกิด ก่อนอื่นจะมีการให้ของขวัญ และเหลือเวลาอีกเดือนหนึ่ง จากนั้นโฮลี้ก็จะมาถึง ในช่วงโฮลี้ ลูกจะเผาบางสิ่งบางอย่าง ดังนั้น เมล็ดเล็กๆของความคิดที่ไร้สาระที่เหลืออยู่จะทำให้ลำต้นปรากฏออกมา หรือบางครั้งแม้กระทั่งกิ่งก้านก็ปรากฏออกมา ดังนั้น วันนี้ ในวันของเทศกาลนี้ ด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นในจิตใจของลูก - ไม่ใช่ความจริงจังและความกระตือรือร้นในคำพูดเท่านั้น แต่ด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นในจิตใจของลูก - ไม่ว่าจะเหลือเพียงเล็กน้อย ไม่ว่าจะอยู่ในความคิด ในคำพูดของลูก หรือในความสัมพันธ์และสายใยของลูก ในวันเกิดของพ่อ ลูกสามารถให้ของขวัญนี้แก่พ่อได้หรือไม่? ลูกสามารถให้ของขวัญนี้ด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นในจิตใจได้หรือไม่? พ่อต้องเชื่อมั่นเป็นไปเพื่อคุณประโยชน์ของลูก ผู้ที่อยู่อย่างกล้าหาญด้วยความจริงจังและความกระตือรือร้นที่พวกเขาจะแสดงให้เห็นสิ่งนี้ได้อย่างแน่นอนโดยการทำสิ่งนี้ ที่พวกเขาจะต้องกลายเป็นผู้ที่ดีที่สุดอย่างแน่นอน ยกมือขึ้น! ลูกจะต้องละทิ้งบางสิ่งบางอย่าง ดังนั้นคิดอย่างรอบคอบ ไม่แม้แต่ในคำพูดของลูก ไม่แม้แต่ในสายใยและความสัมพันธ์ของลูก ลูกมีความกล้าหาญมากขนาดนี้ไหม? ลูกมีความกล้าหาญไหม? ผู้ที่มาจากมรฐันและผู้มาจากต่างประเทศก็มีสิ่งนี้ แม้แต่ชาวบาร์ตก็มีมากกล้าหาญ เพราะบัพาดารักลูก ดังนั้นท่านจึงรู้สึกว่าคุณทุกคนควรกลับไปด้วยกัน และไม่มีใครควรลูกทิ้งไว้ข้างหลัง เนื่องจากลูกสัญญาว่าจะกลับไปกับพ่อ ลูกจึงต้องกลับมาทักทาย ลูกมีความรักต่อพ่อใช่ไหม? ลูกไม่ได้ยกมือขึ้นด้วยความยากลำบากใช่ไหม?

บัพาดาปรารถนาที่จะเห็นทุกคนในชุมนุมนี้ ในครอบครัวบราห์มินนี้ มีใบหน้าที่ทักทายกับพ่อ เพียงแค่มีความกล้าหาญที่จะมีความคิดที่มุ่งมั่น มันไม่ใช่เรื่องใหญ่ แต่จำเป็นต้องมีพลังในการอดทนและพลังในการยอมรับปรับตัว ผู้ที่มีพลังทั้งสองนี้ นั่นคือพลังในการอดทนและพลังในการยอมรับปรับตัว สามารถเป็นอิสระจากความโกรธได้อย่างง่ายดาย บัพาดาได้ให้พลังทั้งหมดกับลูกบราห์มินทุกคนอย่างเป็นพร สมญาของลูกคือนายผู้ทรงอำนาจ เพียงแค่คำจิตพจน์หนึ่งเท่านั้นเอง

หากลูกต้องการที่จะกลับมาทัดเทียมภายในเวลาเพียงหนึ่งเดือน ให้จำกัดใจหนึ่งไว้ เป็นสัญญาว่า: อย่าก่อให้เกิดความทุกข์ อย่ารับความทุกข์ ลูกหลายคนตรวจสอบว่าลูกไม่ได้ทำให้ใครเป็นทุกข์ในระหว่างวัน แต่ลูกรับความทุกข์ได้อย่างง่ายดาย การที่จะรับความทุกข์มาได้นั้น ต้องมีใครบางคนเป็นสาเหตุให้เกิดความทุกข์นั้น และลูกก็แก้ตัวพยายามพิสูจน์ว่าตัวเองถูกด้วยการพูดว่า "ฉันไม่ได้ทำอะไรเลย คนอื่นต่างหากที่เป็นคนทำ" อย่างไรก็ตามทำไมลูกถึงรับมันไว้ล่ะ? ลูกเป็นคนที่รับความทุกข์เองหรือเป็นคนที่ก่อให้เกิดความทุกข์? คนที่ทำให้ลูกเกิดความทุกข์ทำความผิด ดังนั้นพอจึงรู้ถึงปัญหากรรมและละกรรม แต่ทำไมลูกถึงรับความทุกข์นั้นล่ะ? ในผลลัพธ์ บัพาดาเห็นในผลลัพธ์ที่ลูกคิดถึงสิ่งนั้น เมื่อเป็นเรื่องของการทำให้เกิดความทุกข์ แต่ถึงกระนั้นลูกก็รับความทุกข์ได้อย่างรวดเร็ว นี่คือเหตุผลที่ลูกจะไม่สามารถกลับมาทัดเทียมได้ ไม่ว่าใครจะก่อให้เกิดความทุกข์แก่ลูกมากแค่ไหน ลูกต้องไม่รับมันไว้ มิฉะนั้น ความเจ็บป่วยทาง "ความรู้สึก" จะเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นหากความรู้สึกของลูกเพิ่มขึ้นจากเรื่องเล็กน้อยๆ ความคิดที่ไร้สาระก็ไม่สามารถจบสิ้นลงได้ ในกรณีนั้นลูกจะกลับบ้านไปกับพ่อได้อย่างไร? พ่อรักลูก ดังนั้นพ่อจึงไม่สามารถทิ้งลูกไว้คนเดียวโดยลำพังได้ ท่านต้องพาลูกกลับไปกับท่านอย่างแนบแน่น เห็นด้วยกับสิ่งนี้หรือไม่? ลูกชอบสิ่งนี้ไหม? ถ้าลูกชอบ ยกมือขึ้น! ลูกจะไม่ตามหลังไปใช่ไหม? ถ้าลูกต้องการกลับบ้านไปด้วยกัน ลูกจะต้องให้ของขวัญอย่างแนบแน่น เป็นเวลาหนึ่งเดือน ลูกทั้งหลายจงฝึกฝน: ไม่ก่อให้เกิดความทุกข์ และไม่รับความทุกข์ อย่าพูดว่า "ฉันไม่ได้ทำให้เขาเป็นทุกข์ แต่เป็นคนนั้นต่างหากที่รับไป" สิ่งต่างๆเกิดขึ้นได้ อย่ามองดูผู้อื่น จมมองดูตนเอง นั่นต้องกลายเป็น "โอ อรชุน"

คูลี บัพาดาได้เห็นรายงานแล้ว และสำหรับส่วนใหญ่ มันยังไม่ใช้รายงานแห่งความพอใจ เหตุนี้เองบัพาดาจึงขีดเส้นใต้รายงานนี้เป็นเวลาหนึ่งเดือน หากลูกฝึกฝนสิ่งนี้เป็นเวลาหนึ่งเดือน ลูกจะสร้างนิสัยนี้ขึ้นมา ลูกต้องปลูกฝังนิสัยนี้ อย่ามองว่ามันเป็นเรื่องเล็กหรืออย่าทำเป็นเล่นไป "สิ่งนี้เกิดขึ้นอยู่แล้ว, เท่านั้นพอแล้ว" ไม่เลย ถ้าลูกรักบัพาดาแล้วลูกไม่สามารถส่งเวกิลีสแห่งความโกรธเพียงตัวเดียวด้วยความรักได้หรือไม่? สิ่งขับเคลื่อนของการส่งเวกิลีคือการเป็นผู้ที่ทำตามคำสั่ง ความคิดที่ไร้สาระสามารถก่อให้เกิดการหลอกลวงมากมายในช่วงเวลาสุดท้าย เพราะทุกคนแห่งจะมีบรรยากาศของความทุกข์ บรรยากาศของธรรมชาติ และบรรยากาศของดวงวิญญาณที่จะดึงดูดลูก หากลูกมีนิสัยชอบคิดไร้สาระ ลูกก็จะติดอยู่กับปัญหาของความคิดที่ไร้สาระนั้น ดังนั้น วันนี้ บัพาดาจึงมีความคิดเรื่องความกล้าหาญเป็นพิเศษ ไม่ว่าลูกจะอาศัยอยู่ในต่างประเทศหรือในบารัต ลูกทั้งหมดก็ล้วนเป็นลูกของบัพาดาหนึ่งเดียว ดังนั้น ลูกทุกคนจากทุกแห่งต้องมีความกล้าหาญและความมุ่งมั่นที่จะกลายเป็นตัวของความสำเร็จและประกาศให้โลกรู้ว่า "ไม่มีต้นหนาคะหรือความโกรธ เราเป็นลูกของพระเจ้า" ลูกสามารถทำให้ผู้อื่นเลิกดื่มสุราและสูบบุหรี่ แต่ในวันนี้ บัพาดากำลังกระตุ้นให้ลูกเป็นอิสระจากกิเลสของความโกรธและต้นหนาคะ และต้องการให้ลูกแสดงสิ่งนั้นบนเวทีโลก ลูกชอบสิ่งนี้ไหม? ดาดีชอบสิ่งนี้ไหม? ผู้ที่นั่งแถวหน้าชอบสิ่งนี้ไหม? ผู้ที่มาจากมฐันชอบไหม? แม้แต่ผู้ที่มาจากมฐันก็ชอบสิ่งนี้ ผู้ที่มาจากต่างประเทศล่ะชอบสิ่งนี้ไหม? แล้วการทำให้ลูกชอบมันจะเป็นเรื่องใหญ่อะไร? บัพาดาก็จะให้รัศมีพิเศษเช่นกัน ควรมีรูปภาพให้เห็นชัดเจนเนื่องจากนี่คือครอบครัวบราห์มินที่ให้พรและรับพร เพราะเวลาก็ร้องเรียกเช่นกัน บัพาดาก็ได้ยินเสียงเรียกของหัวใจของแอ็ดวานซ์ปาร์ตีเช่นกัน แม้กระทั่งตอนนี้มายาเองก็เหนื่อยล้าแล้ว แม้กระทั่งตอนนี้เธอก็ยังต้องการให้เราปลดปล่อยเธอ ลูกปลดปล่อยเธอ แต่บางครั้งลูกก็มีมิตรภาพกับเธอเล็กน้อย เพราะลูกเป็นเพื่อนกับเธอมาเป็นเวลา 63 ชาติเกิด ดังนั้น บัพาดาจึงกล่าวว่า โอ ผู้ประทานการหลุดพ้น ผู้เป็นนาย จงให้การหลุดพ้นแก่ทุกคน เพราะลูกต้องทำให้ทั้งโลกสามารถบรรลุสิ่งใดสิ่งหนึ่งได้ ลูกต้องทำมากมาย เพราะในปัจจุบันเวลาเป็นเพื่อนของลูก ทุกดวงวิญญาณต้องได้รับการหลุดพ้น ถึงเวลาสำหรับสิ่งนั้นแล้ว ในเวลาอื่นแม้ว่าลูกจะพยายาม แต่มันไม่ใช่เวลา ลูกก็จะไม่สามารถให้ได้ ขณะนี้ถึงเวลาแล้ว และเหตุนี้เองบัพาดาจึงกล่าวว่า ก่อนอื่น จงให้การหลุดพ้นแก่ตัวลูกเอง จากนั้นจึงให้หยดหนึ่งของการหลุดพ้นแก่ทุกดวงวิญญาณในโลก พวกเขาร้องเรียกหา: ลูกไม่สามารถได้ยินเสียงเรียกของผู้ที่ไม่มีความสุขหรือไม่? หากลูกยังคงอยู่อยู่กับตัวเอง ลูกจะไม่สามารถได้ยินเสียงนั้น พวกเขาร้องเพลงซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า: "มีความเมตตาต่อเราผู้ที่ไม่มีความสุข!" หากลูกไม่เติมเต็มตนเองด้วยชั้นสการ์ของความเมตตาและความเห็นอกเห็นใจเป็นระยะเวลาที่ยาวนานแล้วลูกจะเติมเต็มภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกด้วยกระแสพลังของความเมตตา ความเห็นอกเห็นใจ และของการมีความเมตตาได้อย่างไร?

ลูกดับเบิลโฟเรนเนอร์เข้าใจหรือไม่ว่าในยุคทองแดงลูกก็จะมีเมตตาและมีเมตตาต่อทุกคนในภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูกด้วยเช่นกัน? ภาพลักษณ์เหล่านั้นเป็นภาพลักษณ์ของลูกใช่ไหม? หรือเป็นภาพลักษณ์ของผู้ที่มาจากอินเดีย? ลูกต่างชาติเชื่อหรือไม่ว่าภาพลักษณ์เหล่านั้นเป็นภาพลักษณ์ของลูก? แล้วภาพลักษณ์เหล่านั้นให้สิ่งใด? ผู้คนขออะไรเมื่อพวกเขาไปอยู่เบื้องหน้าภาพลักษณ์เหล่านั้น? พวกเขาสวดมนต์อย่างต่อเนื่องว่า "เมตตา เมตตา" ดังนั้นเวลานี้ในยุค

บรรจบกันนี้ เพียงเมื่อลูกเติมเต็มภาพลักษณ์ที่มีชีวิตของลูกด้วยกระแสพลังเหล่านี้ตลอดช่วงยุคทองแดงและยุคเหล็ก เท่านั้น ผู้คนจึงจะได้รับประสบการณ์จากภาพลักษณ์ที่ไม่มีชีวิตของลูก ผู้เลื่อมใสศรัทธาจะได้รับประโยชน์อย่างแน่นอน ใช่หรือไม่? ผู้เลื่อมใสศรัทธาก็เป็นวงศ์สกุลของลูกเช่นกันใช่หรือไม่? ลูกทุกคนเป็นลูกของปู่ทวด ดังนั้นไม่ว่าพวกเขาจะเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาหรือผู้ไม่มีความสุข พวกเขาก็คือวงศ์สกุลของลูก ดังนั้น ลูกไม่รู้สึกละอายใจหรือไม่? ลูกมีความเมตตาแต่ลูกยังเล็กน้อยในที่อื่น ลูกต้องไม่ให้เวลากับความพยายามเพื่อตัวเองมากเกินไปในตอนนี จงใช้เวลาไปกับการให้ผู้อื่น และการให้นี้จะกลายเป็นรูปของการรับ อย่าติดอยู่กับเรื่องเล็กน้อย เฉลิมฉลองวันแห่งการหลุดพ้น เฉลิมฉลองวันนี้ในฐานะวันแห่งการหลุดพ้น สิ่งนี้โอเคไหม? ใช่ แดวแรกโอเคไหม? ซามธูบันโอเคไหม?

วันนี้ผู้ที่มาจากธูบันดูน่ารักมาก เพราะทุกคนทำตามผู้ที่มาจากธูบันอย่างรวดเร็วมาก ในทุกๆด้าน ผู้คนทำตามผู้ที่มาจากธูบันอย่างรวดเร็วมาก ดังนั้น หากผู้ที่มาจากธูบันเฉลิมฉลองวันแห่งการหลุดพ้น คนอื่นๆก็จะทำตามไปด้วย ลูกทุกคนที่อาศัยอยู่ในธูบันต้องกลายเป็นนายผู้ประทานการหลุดพ้น ลูกต้องการเป็นเช่นนั้นไหม? (ทุกคนยกมือขึ้น) มีหลายคน อัจชะ ไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ที่นั่นด้วยตัวเอง หรือไม่ว่าลูกจะนั่งอยู่ในดินแดนนี้ หรืออยู่ไกลออกไปในต่างแดนเพื่อรับฟังหรือดู บัพาดาจะทำให้ลูกๆทุกคนฝึกดริล ลูกทุกคนพร้อมแล้วหรือยัง? หลอมรวมความคิดทั้งหมด ตอนนี้ในหนึ่งวินาที จงไปยังบ้านที่แสนหวานของลูกด้วยจิตใจและสติปัญญา ตอนนี้ จากสถานที่อยู่สูงสุด จงไปยังอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน ตอนนี้ จากอาณาเขตที่ละเอียดอ่อน จงไปยังอาณาจักรแห่งสวรรค์ของลูกในโลกที่มีตัวตนนั้น ตอนนี้ มายังยุคบรรจบกัน อันเป็นสิริมงคลที่สุดของลูก ตอนนี้ มาที่มธูบัน ด้วยวิธีนี้ จงเป็นผู้ที่ดวงกงจักรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง(สวาดาชั้นจักรดาร์)ไปเรื่อยๆซ้ำแล้วซ้ำเล่าและวนไปรอบวงจรต่อไป อัจชะ

ถึงลูกๆที่น่ารักและโชคดีทุกคนในทุกหนแห่ง ถึงลูกๆที่เป็นราชาผู้ที่น่ามาซึ่งการเปลี่ยนแปลงตนเองด้วยอำนาจในการปกครองตนเองอย่างสม่ำเสมอถึงดวงดาวแห่งความสำเร็จที่ประสบความสำเร็จด้วยความมุ่งมั่นอย่างสม่ำเสมอ ถึงลูกทุกคนที่อยู่อย่างมีความสุขอย่างสม่ำเสมอ ขอแสดงความยินดี ขอให้ได้รับพร ความรัก และการระลึกถึงมากมายสำหรับวันเกิดของบัพาดาและลูกๆในวันนี้ นมัสเตถึงลูกๆที่สูงส่งเช่นนี้

พร: ขอให้ลูกประหยัดเวลาและพลังของลูกในฐานะที่เป็นนายผู้สร้างโดยเข้าใจถึงความรับผิดชอบของลูกในการให้คุณประโยชน์ให้กับโลก
ทุกดวงวิญญานในโลกคือครอบครัวของดวงวิญญานที่สูงส่ง และยิ่งครอบครัวใหญ่ขึ้น ลูกก็ยิ่งต้องพิจารณาถึงการประหยัดมากขึ้น ใช้เวลาและพลังทั้งหมดของลูกอย่างประหยัดในขณะที่ให้ดวงวิญญานทั้งหมดอยู่ตรงหน้าลูก และพิจารณาว่าตนเองเป็นเครื่องมือสำหรับการทำงานรับใช้ที่ไม่มีขีดจำกัด เพียงเพื่อหารายได้ให้ตัวเอง กินจากสิ่งนั้นและใช้จนหมด - อย่าได้ไม่ระมัดระวังในลักษณะนั้น จัดสรรงบประมาณสำหรับสมบัติที่มีค่าทั้งหมดของลูก จดจำพรของการเป็นนายผู้สร้างไว้ในสำนึกของลูก และสะสมสต็อกของเวลาและพลังไว้สำหรับการทำงานรับใช้

คติพจน์: ผู้ให้ทานที่ยิ่งใหญ่คือผู้ที่มีความคิดและคำพูดที่ทำให้ดวงวิญญานสามารถรับพรได้อย่างสม่ำเสมอ

*** โอม ซานติ ***

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สะสมพลังแห่งความคิดและกลายเป็นเครื่องมือสำหรับงานรับใช้ที่สูงส่ง

พลังที่ละเอียดอ่อนใดก็ตามที่ลูกมี ไม่ว่าจะพวกเขาจะเป็นรัฐมนตรีหรือรัฐมนตรีผู้ยิ่งใหญ่ จงทำให้พวกเขาทำงานภายใต้คำสั่งของลูก หากราชสำนักของลูกทำงานได้ดีในตอนนี ลูกจะไม่ต้องไปที่ราชสำนักของดาราามราช แม้แต่ดาราามราชก็จะต้อนรับลูก อย่างไรก็ตาม หากตอนนี้ลูกไม่มีพลังในการควบคุม ลูกจะต้องไปที่ดินแดนของดาราามราชเพื่อจ่ายค่าปรับในผลลัพธ์สุดท้าย การลงโทษคือค่าปรับ จงกลายเป็นผู้ที่ได้รับการขัดเกลาและลูกจะไม่ต้องจ่ายค่าปรับใดๆ

หมายเหตุ: วันนี้เป็นวันอาทิตย์ที่สาม เมื่อพี่น้องชายหญิงทุกคนนั่งรวมกันเพื่อมีโยคะตั้งแต่วเวลา 18.30 น. ถึง 19.30 น. และรับประสบการณ์: รับฟังเสียงเรียกของผู้เลื่อมใสศรัทธา และมีความเมตตาและเป็นตัวของผู้ประทานของรูปที่เป็นเทพของลูก รับใช้เพื่อเติมเต็มความปรารถนาของทุกคน